

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

25. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

21. ČERVNA 2020

Z obsahu:

Modlitba Abraháma

Katecheze
papeže Františka
z 3. června 2020,
Řím, knihovna
Apoštolského paláce
- strana 2 -

Blahoslavená Marie Lhuillierová

Libor Rösner
- strana 4 -

Z duchovního pokladu Alice Lenczewské (7)

- strana 6 -

Mons. Martin David jmenován apoštolským administrátorem ostravsko-

-opavské diecéze
- strana 7 -

Hospodin je se mnou,
nebojím se... On je má
síla a statečnost
Svědectví členky Čestné
stráže Nejsvětějšího
Srdce Ježíšova
- strana 9 -

Nejkrásnější květ ráje (8)

Kardinál Alexis
Henri Marie
Lépicier O.S.M.
- strana 10 -

Podivuhodný život
Mariam Baouardy
(1846-1878) - 1. část

- strana 12 -

Tiziano Vecelli (kolem 1488-1576): Mater Dolorosa (Coredemptrix), 1555, Museo del Prado

Modlitba Abraháma (Gn 15,1.3-6)

Katecheze papeže Františka z 3. června 2020, Řím,
knihovna Apoštolského paláce

Drazí bratři a sestry, dobrý den! V Abrahámově životě zazní znenadání jistý hlas. Tento hlas jej volá, aby se vydal na cestu, která vypadá nesmyslně. Vybízí jej, aby odešel ze své vlasti, oddělil se od svých rodinných kořenů a vydal se k nové, jiné budoucnosti. Všechno na základě jediného příslibu, jemuž lze pouze důvěřovat. Uvěřit příslibu není snadné, je k tomu zapotřebí odvahy. A Abrahám uvěřil.

Bible mlčí o minulosti prvního praotce. Logika věci dovoluje předpokládat, že se klaněl jiným božstvům. Možná patřil mezi mudrce a věnoval se zkoumání hvězd a nebes. Pán mu totiž slíbil, že jeho potomstvo bude početnější než hvězdy na nebi.

Abrahám se dává na cestu. Naslouchá Božímu hlasu a důvěřuje jeho slovu. Je důležité, že věří Božímu slovu. Jeho odchod dává zrod novému způsobu chá-

pání vztahu k Bohu. Z tohoto důvodu je praotec Abrahám v různých duchovních tradicích – židovské, křesťanské a muslimské – považován za dokonalého Božího muže, který je s to podřídít se Bohu, ačkoli jeho vůle působí dojem strohosti, ne-li přímo nesrozumitelnosti.

Abrahám je tedy *mužem Slova*. Když mluví Bůh, stává se člověk příjemcem jeho Slova a lidský život místem, ve kterém se ono Slovo dožaduje vtělení. Toto je v lidské religiozitě obrovská novost. Život věřícího začíná být chápán jako povolání, jako místo, kde se uskutečňuje příslib. Věřící se ve světě pohybuje ani ne tak pod tíží nějaké záhady, nýbrž silou příslibu, který

Pokračování na str. 5

Nebojme se lidí! – vyzývá Ježíš v dnešním evangeliu. Naše důvěra je přece vložena do Trojjediného Boha, který je Pánem člověka, Dárcem jeho života. A proto jakákoliv obava z lidí je ve své podstatě vyjádřením větší či menší nedůvěry v Boha. Ačkoliv je strach člověka přirozený, není v něm od počátku. Přece až do prvního hříchu v ráji se člověk nebál... Avšak poté, co podlehl ďáblu pokušení, dostal strach, že ho Bůh uvidí nahého. To je počátek lidského strachu, všech obav; zdrojem je hřích. Je to logické: udělal-li něco špatného, obávám se následků.

A to je věrný obraz našeho duchovního života. Žijeme-li v milosti posvěcující, nebojíme se. Jakmile však podlehneme sebemenšímu pokušení, začneme mít obavy – zda nám Bůh může odpustit, zda obstojíme před druhými lidmi, zda nám milost Boží stačí pro náš život zde na světě, zda naše duchovní cesta dává smysl... (každý si doplň sám). Spolu s tím se pak oslabuje naše vůle bojovat proti dalším zlům a jedinou možností nápravy je lítost nad hříchy, jejich vyznání ve svaté zpovědi a znovuzískání milosti posvěcující.

Naše duchovní rozpoložení má rozhodující vliv také na náš běžný život i na to, jakým způsobem vydáváme Bohu svědectví. Vždyť víme, že mnozí lidé jen čekají na to, až ve své víře klopýtneme. Anebo dokonce přímo usilují o to, aby naši víru oslabili, či nás od ní odvedli. V takové situ-

Editorial

aci je třeba udělat to, co prorok Jeremiáš: svěřit svoji při, své záležitosti Hospodinu. A svým životem se neustále přiznávat k Ježíši – on se jednou na věčnosti přizná k nám před svým Otcem v nebi.

Můžeme se ptát: Proč je třeba snášet utrpení zde na zemi? Jednu z možných odpovědí podává Ježíš Alici Lenczewské (str. 6–9): je to pomoc pro jeho ubohé děti, aby měly účast na životě věčném v nebi. Nemusí to nutně být pro dobro naše. Je to tajemství, jehož hlubiny na tomto světě zcela neprozkoumáme. Nikdy plně nepochopíme, jak Bůh řídí náš život. Zvláště, máme-li osvědčit v každodenním životě radikalitu své víry a zcela se odevzdat Ježíši: v takovém případě musíme počítat s protivenstvími druhých, která však nejsou ničím jiným než dílem samého ďábla. Nechat se zvíkat pak vede k oslabení víry a důvěry v Ježíše, v Boha, a to je přesně to, čeho zlí duchové využívají. Proto vědomé odevzdávání se Ježíši je velmi důležitou posilou v boji s ďáblými nástrahami. A je rovněž aktem, který bezpečně člověka zbavuje jakéhokoliv strachu, protože Bůh je přece se mnou – tak rozumíme i svědectví jedné ze čtenářek Světla (str. 9).

Mít účast na utrpení kvůli víře v Ježíše, to v sobě nese i účast na bolestech

Panny Marie. Vždyť ona je trpěla kvůli nám, pro naši spásu. (str. 10–12) Právem ji lze nazývat Spoluvykupitelkou. Maria je zároveň nositelkou všech ctností, protože je milostiplná. Tudiž je pro náš duchovní život dokonalým vzorem, jak moudře kráčet cestou spásy po mnohdy křivolakých a trnitých stezkách pozemské pouti. Přivede-li nás pak Bůh k mezní situaci, hledejme u Spasitelovy Matky oporu, abychom zůstali věrní ve víře. S její pomocí jistě budeme schopni takové odevzdanosti a rozhodnosti, že i když si budeme vědomi, že naše cena je mnohonásobně vyšší než všech vrabců (srov. Mt 10,31), budeme natolik milovat Ježíše, že bude pro nás ctí za něho třeba i život položit. I když nemusí končit zrovna pod gilotinou jako bl. Marie Lhuillierová. (str. 4–5)

Chceme-li se tedy zbavit svých obav a strachů, nabízí se vysoce účinný lék: plně se odevzdat Trojjedinému Bohu a jemu dovolit vést naši při s ďáblem – tak se vyvarujeme chyby, které se dopustili Adam a Eva v ráji. A když už se stane, že budeme zraněni hříchem, s pokorou nechme Bohu co největší prostor k uzdravení našich ran a k očištění od veškeré poskvrny hříchu. Pak se nebudeme bát lidí ani ničeho jiného, jen toho, abychom neztratili svoji pýchou milost posvěcující, kterou od Boha potřebujeme na cestě ke spáse...

Daniel Dehner

To, co dnes uslyšíš od Pána, je součást jeho instruktáže, kterou připravuje učedníky na jejich první misijní cestu. Říká jim zcela otevřeně, že ani nyní, ani v budoucnu nebudou mít na růžích ustláno. Spíše naopak. Těžkosti a překážky, které na ně čekají, budou někdy takového rázu, že bude v sázce i jejich život. Z Ježíšových slov máš vyrozumět, že být hlasatelem evangelia znamená stát se obětí pomluv, pohrdání a pronásledování. Dnes již víš, že těch, kteří pro Krista prolili svou krev, jsou nepřehledné zástupy, a jejich počet zdaleka ještě není uzavřen. Neustále přicházejí zprávy o nových a nových mučednících. Navíc je třeba počítat i s tajnými a záluďnými nepřáteli ve vlastních řadách: *Vydá na smrt bratr bratra.*⁽¹⁾

Ale i když skrytí nepřátelé budou disponovat jakkoliv mocnými prostředky, před zrakem Hospodina nic neznamenají. *Nebojte se jich. Nic není tak zahaleno, aby to nebylo jednou odhaleno. Nic není skryté, co nebude poznáno.* Mohou se ukrývat a přetvařovat před lidmi, ale Bůh je dobře zná a ujišťuje nás ústy svého Syna, že nemáme důvod, abychom se dali zastrašit. Naopak. *Žádá nás, abychom otevřeně, neohroženě a veřejně hlásali pravdu, a tak odhalovali i nejskrytější lež.*

Je jisté, že proti nám zasáhnou. I na náměstí Svatého Petra se ozvaly vražedné výstřely. Nemohou nám však udělat víc než zbavit nás pozemského života. Pán ví velice dobře, o čem mluví. Čeká ho přece stejný úděl. Nesmí tě proto překvapovat, že ani v současné době, kdy se tolik mluví o lidských právech, nedotknutelnosti a bezpečnostních zárukách, není vyloučeno, že se staneš obětí násilí právě proto, že neochvějně stojíš za Kristem a hlásáš jeho poselství. *Ale neboj se těch, kteří zabíjejí tělo. Duši nemohou zabít. Duši můžeš zabít jen ty sám.*

Aby podepřel tvou důvěru a zajistil ti klid, obrací Pán tvůj pohled k nebeskému Otcí. Měj vždy na paměti: Nic z toho, co se na tomto světě děje, nevymyká se z jeho otcovské péče. Jediné stéblo trávy, jediný ptáček, ba ani jediný vlas z tvé hlavy není pro něho tak malý a tak bezvý-

znamný, aby mu nevěnoval všechnu svou pozornost. Jestliže tak starostlivě pečuje o všechno, co pomine, čím více mu ležíš na srdci ty, kterého stvořil ke svému obrazu a pro svou lásku. *Neboj se tedy, máš větší cenu než mnoho vrabců.* Máš větší cenu právě proto, že jsi schopen obětovat dokonce i svůj život, aby byl oslaven Bůh. Čím více ti budou chtít ublížit tvoji i jeho nepřátelé, tím větší ti dávají příleži-

tost vzdát chválu Bohu. Když byli apoštolové poprvé zbičováni, odcházeli *s radostí nad tím, že byli uznáni za hodny trpět pohanu pro jeho jméno*⁽²⁾. Tváří v tvář divokým šelmám zpívali mučedníci radostné hymny na oslavu Pána. Ježíš je na jejich mučednictví připravil nejen slovy, ale prošlapal jim cestu ke slávě přes vlastní ponížení, utrpení a nejbolestnější smrt.

Oslavit Pána je jediný skutečný smysl tvého života. Tvůj život má však být jedinou obětí chvály, i když nebudeš muset prolít svou krev. Budeš oslavovat Pána tím, že se skutečně *přiznáš před lidmi ke Kristu.* Nejde jenom o přiznání slovy, ale i životem hodným křesťana – nositele Kristova jména. Situace, ve kterých se můžeš ocitnout v současném světě, který zapomněl na svého Tvůrce, mohou se pro tebe často stát zdrojem ponížení a utrpení. Není vždy snadné zachovat autentickou tvář křesťana v prostředí, které s takovou samozřejmostí vynáší a prosazuje pohanský způsob života. Kdyby tvé křesťanství bylo jen matrikové, nedostávalo by se ti síly a odvahy k věrnosti. Je nemálo křesťanů, kteří by v sobě rádi smířili Krista s Belialem. Dříve či později vyjde na světlo, že je to zrada na Pánu. *Kdokoliv však jej zapře, toho i on zapře před svým nebeským Otcem.* Ty však se neboj! I při všech ustavičných těžkostech, které ti vynáší tvoje věrnost, hlásej radostně a s odvahou *na světle a ze střechy*, co jsi ve skrytu slyšel od Ježíše, a budeš při tom zaplaven laskavou otcovskou péčí Stvořitele, který ví o každém vlasu na tvé hlavě. I z drobných snitek všedního sebezapření se dá uvít věnec věrnosti a skrytého mučednictví. Co tě může obzvláště skličovat, je osamělost, kterou můžeš pociťovat, jestliže se od tebe budou odvracet i tvoji blízcí.

Lék proti strachu

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Máte větší cenu než mnoho vrabců.

Liturgická čtení

1. čtení – Jer 20,10-13

Jeremiáš řekl: – Slyšel jsem nepřátelské umlouvání mnohých: „Hrůza ze všech stran! Udejte ho! Udáme ho!“ I ti, kteří se mnou žili v přátelství, číhají na můj pád: „Snad se dá svést a zmocníme se ho a pomstíme se na něm!“ Ale Hospodin je se mnou jako silný bojovník; proto ti, kteří mě stíhají, padnou a nic nesvedou. Velmi budou zahanbeni, neboť ničeho nedosáhnou; bude to věčná hanba, nezapomene se na ni. Hospodine zástupů, který zkoušíš spravedlivého, který vidíš ledví i srdce, kéž užřím tvou pomstu nad nimi, neboť tobě jsem svěřil svou při. Zpívejte Hospodinu, chvalte Hospodina, že vysvobodil život ubohého z ruky zlosynů!

2. čtení – Řím 5,12-13

Bratři! Jako skrze jednoho člověka přišel na tento svět hřích a skrze hřích smrt; a tak smrt přešla na všechny lidi, protože všichni zhřešili. Hřích ovšem byl na světě už před Zákonem – jenomže kde není žádný zákon, tam se hřích nepřičítá. Přesto smrt uplatňovala svou moc od Adama do Mojžíše i nad lidmi, kteří se neprohřešili nějakým podobným přestoupením jako Adam. Tento Adam je protějškem toho, který měl přijít. Ale s Božím darem není tomu tak, jak to bylo s proviněním. Kvůli provinění jednoho ovšem celé množství propadlo smrti. Ale ještě tím hojněji se celému množství lidí dostalo Boží přízně a milostivého

Dokončení na str. 4

Pro tebe, Bože, jsem snášel potupu, pohana pokryla mou tvář. Svým bratrům jsem se stal cizincem, synům své matky neznámým. Padají na mne urážky těch, kdo urážejí tebe.⁽³⁾

Ale ten, kdo je věrný Pánu, nikdy nezůstane sám. Pán ti je blíže než tvé vlastní já. *Uvědom si to a raduj se. Pookřej v srdci, když hledáš Boha. Hospodin slyší chudáky, nepohrdá svými vězni. Necht' ho chválí nebe a země.*⁽⁴⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Mt 10,21; ⁽²⁾ srov. Sk 5,41;

⁽³⁾ srov. Ž 69,8-10; ⁽⁴⁾ srov. Ž 69,33-35

Blahoslavená Marie Lhuillierová

Nenávist k víře byla hlavním motivačním činitelem těch, kteří (nejen) během Francouzské revoluce vraždili z moci úřední při vykonstruovaných procesech katolíky, pro jejichž víru měli pohrdlivé označení zpátečnictví či fanatismus. Jednou takovou „fanatičkou“ byla i bl. Marie Lhuillierová, řeholním jménem sestra Marie od sv. Moniky.

Marie se narodila 18. listopadu 1744 v Arquenay v departementu Mayenne v severovýchodní Francii. V pěti letech přišla o oba rodiče – Guillauma a Marii, a tak si ji na výchovu vzala jedna z tet. Při své chudobě jí však mohla nabídnout jen hlad a strádání. V rodinách živících se zemědělstvím musejí ruku k dílu přiložit i děti. Tak tomu bylo i v Mariině případě – teta jí uložila za úkol pást dobytek. Malá pasačka tak trávila celé dlouhé dny o samotě v krajině, jen se svým stádem. A také s Bohem, k němuž postupnými krůčky dospívala.

Později vstoupila do služby u jedné zámožnější ženy z farnosti. Stala se tam doslova děvečkou pro všechno – lopotila se na poli, starala se o dobytek, zahradu i o dům, prala, vařila, uklízela atd. Pro samou práci neměla kdy se zastavit a jen před spaním jí zbyl volný čas na modlitbu, pokud si pro ni neukradla pár vzácných volných chvil během dne. Touha po Bohu v ní rostla a neumenšoval ji ani nekonečný koloběh dřiny.

Po dosažení dospělosti zažádala o vstup k sestrám augustiniánkám od Milosrdného Ježíše v Château-Gontier. Byla přijata jako konvrška, tj. laická sestra. Od okamžiku prvních slibů byla titulována Marie od sv. Moniky. Sestry v ní

získaly poklad – projevovala nevšední moudrost, kterou nemohla nikde vyčíst, jelikož neuměla číst ani psát. Příkladná byla její péče o nemocné a přestárlé lidi, kteří v ní viděli anděla. Marie žila ve skry-

tosti kláštera a špitálu sestrami spravovaného, její svatost tak byla známá pouze ostatním sestrám a právě churavějším ubožákům. Již brzy však bude známá v celé Francii a posléze i v celé Církvi.

Francouzská revoluce se proslavila potoky krve svých obětí. „Národní britva“, jak se přezdívalo gilotině, připravila o ži-

vot tisíce lidí, zbraněmi přísluhovačů revoluce pak hynuly statisíce, přičemž převážná část z nich zemřela proto, že se odmítala vzdát své víry – mezi nimi i stovky a tisíce kněží, řeholníků a řeholnic, kteří byli neohroženější skupinou vůbec. Jednou z obětí se stala i Marie Lhuillierová, Marie od sv. Moniky.

Své kněze i svou víru se rozhodli bránit věřící v departementu Vendée. Se zbraní v ruce povstali v roce 1793 proti satanským pořádkům zavedeným revolucionáři ozdobenými trikolórou, od nichž se později učil dokonce i V. I. Lenin, jak sám přiznal, a na něž dodnes hledí s obdivem mnozí liberálové. Povstání bylo nesmírně krutě potlačeno, přičemž brutalita při tom použitá předčila vše, co revoluční Francie dosud poznala, – a to je opravdu co říct, poněvadž teror rozpoutaný v červenci roku 1789, kdy revoluce vypukla, byl opravdu velmi krvavý. V některých částech Vendée přišla o život i více než pětina obyvatel, lidé byli vražděni všemi možnými i nemožnými způsoby. Bylo to období jedné velké hrůzy, stačilo jen podezření z pouhých sympatií k obráncům z Vendée a dotyčný neměl šanci přežít.

Národní konvent čili revoluční parlament schválil dekret o podezřelých, který posléze rozšířil na celou Francii. Podezřelou se rázem stala každá zasvěcená osoba, která odmítla přísahat na Občanskou ústavu duchovenstva (francouzsky: *La loi sur la constitution civile du clergé*), jež byla otevřeně proticírkevní.

Podle nařízení museli řeholníci a řeholnice opustit své kláštery. Tak tomu bylo rovněž v případě komunity sester augustiniánek od Milosrdného Ježíše, jež musely nechat své nemocné péči nespolehlivých revolucionářů a odejít do Laval, kde se usídlily v opuštěném klášteře voršilek.

Tam byly nuceny jednak ke svléknutí řeholního hábitu, jednak k přísaze na Občanskou ústavu. Oboje učinit Marie rezolutně odmítla. Byla vsazena do žaláře při vědomí, že stane před revolučním

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

daru prostřednictvím jednoho člověka Ježíše Krista.

Evangelium - Mt 10,26-33

Ježíš řekl svým apoštolům: „Nebojte se lidí. Nic není tak tajného, že by to nebylo odhaleno, a nic skrytého, že by to nebylo poznáno. Co vám říkám ve tmě, povězte na světle, a co se vám šeptá do ucha, hlásejte ze střeš! A nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo – duši zabít nemohou. Spíše

se bojte toho, který může zahubit v pekle duši i tělo. Copak se neprodávají dva vrabci za halír? A ani jeden z nich nepadne na zem bez vědomí vašeho Otce. U vás však jsou spočítány i všechny vlasy na hlavě. Nebojte se tedy: Máte větší cenu než všichni vrabci. Ke každému, kdo se ke mně přizná před lidmi, i já se přiznám před svým Otcem v nebi; ale každého, kdo mě před lidmi zapře, zapřu i já před svým Otcem v nebi.“

soudem, jehož verdikt byl snadno předvídatelný. Navíc když čelila obvinění z pronášení nevhodných poznámek na adresu revoluce a také z kontrarevolučních snah, k nimž patřilo i nařčení z rozkrádání nemocničního majetku, který podle obžaloby měla v úmyslu použít pro kněze a řeholnice, kteří se po návratu z nedobrovolného exilu budou chtít zapojovat do protirevolučního úsilí. Jednalo se o dvě zástěry se značkou špitálu, které byly nalezeny u zahradníka kláštera, jenž na mučidlech přiznal, že mu je dala sestra Marie od sv. Moniky.

Věznitelé doufali, že tuto drobnou ženu pobyt v šatlavě přiměje změnit názor, to se ovšem mylili. Sestra Marie za mřížemi naopak své odhodlání upevnila a kladla při výslechu heroický odpor – to vše navzdory nemoci, která ji ve vězení postihla. Rozhodnutí revolučního soudního tribunálu tak bylo nasnadě: Marie Lhuillierová se odsuzuje k trestu smrti. Poprava bude provedena stětím gilotinou do 24 hodin od vynesení rozsudku.

Po vyslechnutí rozsudku padla sestra Marie na kolena a vyhrkla: „Bože můj, jakou milost mi dáváš, když mi dovoluješ stát se mučednicí, mně, takové hříšnici!“

Že nešlo o chvilkovou euforii, kterou by poté vystřídal paralyzující strach ze smrti, potvrdila sestra Marie nazítří po výstupu nahoru k „Národním mstitelům“, jak zněla jiná přezdívka popravčího nástroje zvaného povšechné gilotina.

„Bože můj, musím umřít tak sladkou smrtí, zatímco Ty jsi musel pro mne tolik vytrpět!“ mohli slyšet kat i lůza z Laval, která stála pod gilotinou a těšila se na smrt jeptišky, nepřítelkyně revoluce a jejích vymožeností. Jedna z těchto vymožeností – gilotina – ukončila Mariin život 25. června 1794.

Dne 19. června 1955 byla Marie Lhuillierová papežem Piem XII. prohlášena za blahoslavenou. Spolu s ní se dostalo této cti i skupině dalších 18 mučedníků z Laval, kteří mají své samostatné liturgické památky v den své násilné smrti – tak například bl. P. Jan Křtitel Turpin du Cormie a většina ostatních 21. ledna, bl. sestra Františka Mezièreová 5. února, bl. P. Jakub Burin 17. ledna atd. Všechny spojuje smrt podstoupená pro Krista, jehož si francouzští revolucionáři vyvolili jako svého úhlavního nepřítele.

Modlitba Abraháma

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

se jednoho dne uskuteční. Abrahám uvěřil Božímu příslibu. Uvěřil a vydal se na cestu, aniž by věděl kam, jak praví list Židům (srov. Žid 11,8). Důvěřoval.

Četbou knihy Geneze objevujeme, že Abrahám prožívá modlitbu v ustavičné věrnosti onomu Slovu, které mu během cesty pravidelně přichází na mysl. V souhrnu můžeme říci, že v Abrahámově životě se *víra stává dějem*. Víra se stává děním. Abrahám nás dokonce svým životem a příkladem učí cestě, na níž se víra stává dějinami. Bůh již není nazírán pouze v kosmických úkazech, jako vzdálený Bůh, který může nahánět hrůzu. Bůh Abrahámův se stává „mým Bohem“, Bohem mých osobních dějin, vede moje kroky a neopouští mne. Je Bohem mých dnů, druhem mých peripetií, Bohem prozřetelnosti. Kladu otázku sobě i vám: Máme tuto zkušenost Boha? „Svého Boha“, který doprovází, Boha svých dnů? Máme tuto zkušenost? Přemýšleme o tom trochu.

Tato Abraháмова zkušenost nachází svědectví také v jednom z nejoriginálnějších textů dějin spirituality: *Memoriál* Blaise Pascala. Začíná takto: „Bůh Abrahámův, Bůh Izákův a Bůh Jakubův, nikoli Bůh filosofů a mudrců. Jistota, jistota. Cit. Radost. Pokoj. Bůh Ježíše Krista.“ Tento memoriál, napsaný na malém pergamenu, nalezeném po Pascalově smrti, zašitý v lemu jeho šatů filosofa, zachycuje nikoli intelektuální reflexi o Bohu, pojatou moudrým myslitelem, nýbrž živou zkušenost přítomnosti Boha. Pascal zaznamenává dokonce přesný okamžik, ve kterém onu skutečnost pocítil, když se s ní konečně setkal: večer 23. listopadu 1654. Bůh není abstraktní či kosmický. Nikoli. Je Bohem osoby, povolání, Bohem Abraháma, Bohem Izáka a Bohem Jakuba; jistotou, pocitem a radostí.

„Abraháмова modlitba se vyjadřuje především činy: je to člověk mlčení, na každé zastávce staví oltář Pánu.“ (*Katechismus katolické církve*, 2570) Abra-

hám nestaví chrám, nýbrž osazuje cestu kameny, připomínajícími přejítí Boha. Bůh překvapuje. Jako tehdy, kdy jej navštívil v podobě tří cizinců, které on i Sára vlídně přijímají a obdrží od nich předpověď narození svého syna Izáka (srov. Gn 18,1–15). Abrahámovi bylo sto let a jeho manželce asi devadesát let. A uvěřili, svěřili se Bohu, a Sára, jeho manželka počala. V takovémto věku! Toto je Bůh Abrahámův, náš Bůh, který nás doprovází!

Takto se Abrahám důvěrně seznamuje s Bohem; je schopen s ním také diskutovat, ale vždycky poctivě. Rozmlouvá s Bohem a diskutuje. Až k tomu nejvyššímu důkazu, kdy jej Bůh žádá, aby mu obětoval vlastního syna Izáka, syna svého stáří a jediného dědice. Tady Abrahám prožívá víru jako drama, jako tápavou chůzi ve tmě, pod nebem, na němž nyní chybějí hvězdy. I nám se často stává, že jdeme temnotou, leč s vírou. Sám Bůh zadržel Abrahámovu ruku, chystající se zasadit ránu, protože spatřil, že Abraháмова ochota je opravdu úplná (srov. Gn 22,1–19).

Bratři a sestry, učme se od Abraháma modlit se s vírou: naslouchat Pánu, kráčet, vést dialog, ba i diskutovat. Nemějme strach diskutovat s Bohem! Řeknu i věc, která se zdá poněkud heretickou. Často jsem od lidí slyšel: „Stalo se

mi to a to, rozzlobil jsem se na Boha.“ – „Měl jsi odvahy rozzlobit se na Boha?“ – „Ano, rozzlobil jsem se.“ – „No to je také jakási forma modlitby.“ Pouze dítě se totiž umí rozzlobit na tatínka a pak znovu jít za ním. Učme se od Abraháma modlit se s vírou, vést dialog a dis-

kutovat, ale vždycky s pohotovostí přijmout a splnit Boží slovo. Učme se mluvit s Bohem jako dítě se svým tatínkem, naslouchat, odpovědět, diskutovat. Avšak transparentně, jako dítě s otcem. Takové modlitbě nás učí Abrahám.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikan
(Redakčně upraveno)

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (7)

(Mista v textu označena „†“ jsou slova Ježíšova.)

Pátek 1. 11. 85

- Chtěla jsem se vyzpovídat ještě dřív, poněvadž měsíc již uplynul, ale tak se seběhly okolnosti, že jsem nepotkala kněze, ke kterému jsem chtěla jít.

Dělala jsem zpytování svědomí a nakonec nemám tak moc k „vypovězení“, ale zato víc myšlenek a pocitů, které vyžadují hlubší zamyšlení a více času. Potřebuji duchovního vůdce, který by vedl můj další rozvoj.

Dělala jsem, Pane, před Tebou zpytování svědomí za celý život. Snažila jsem se porozumět těm událostem: nejvýznamnější tragédie i drobná zakopnutí, Tvé veliké milosti i pomoc v drobnostech.

Snažila jsem se pochopit, jak řídíš můj život, vždyť v něm přece nebylo nic náhodného, a všechno to je jediné veliké a průběžné naučení, které mě vede k Tobě. Připravuje mě na poslední setkání.

Ty skutečnosti mají překvapující význam. Ty, které jsou milovými sloupy, i ty, které znamenají drobné kamínky uložené na mé cestě. Všechno tvoří jeden kompaktní obraz. A všude je vidět Tvoji ruku, Pane, Tvé světlo, Tvou lásku.

Pátek 8. 11. 85

- Celý dnešní den se stal jediným velkým díkůčiněním a velebením. Neustálým obdivem Tvé dobroty, Pane.

Pocituji velikost Tvých slov, Pane. Tvé přítomnosti naplňující srdce. Vroučně a rozechvěle pronikající blízkosti Tvé moci lásky.

Pondělí 28. 7. 86, 19 h.

- Cožpak svědectví, které jsem vypověděla v kostele díky Tvé milosti, bylo příliš silné, příliš budící pozornost, jak to někdo vylíčil?

† Pro lidi průměrné k následování ne-reálné. Těmi spokojenými se svou umírněnou cestou přijímané kriticky, nebo dokonce odmítané.

Nenech se tím odradit.

Byla to Moje slova a Moje svědectví o působení v životě člověka, který Mi dáva všechno.

Každý to nedokáže.

Dnes jsou zapotřebí obzvláště radikální postoje, které budou znamením protivenství. Polovičatost nepostačí. Buď se Mnou a odevzdej Mi všechno. Oprošťuj se stále častěji. To je tvoje povolání. Pouze na této cestě najdeš plnost ve Mně. A neskrývej to. Buď přirozená. Mluv, když se ptají a prosí. Mlč, když nejsou schopni rozumět.

Neobjasňuj a nevysvětľuj. Tvůj život, skromnost a prostota objasní víc než slova.

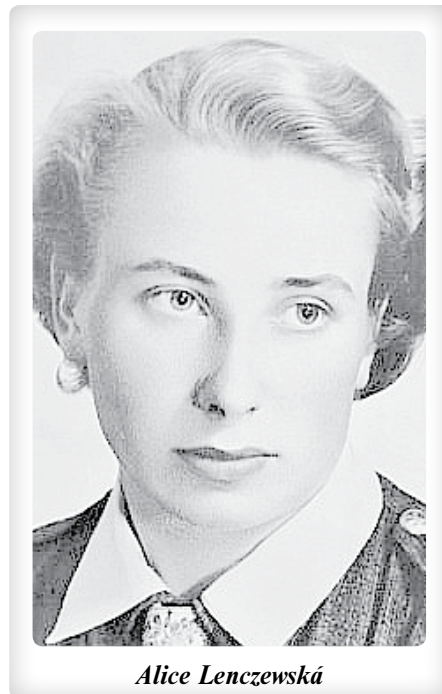
Buď statečná, Moje dcerko.

Jsou lidé, kteří byli svědectvím do hloubky pohnuti. Znáš reakce některých z nich.

Sobota 16. 8. 86, 7:30 h.

- Těžko se dokážu hlouběji soustředit, když je tolik vnějšího dění, podnětů...

Ta dvouvrstevnost mého života pořád existuje. Člověk je společenská bytost a je třeba nějakým způsobem se pohybovat v těch vrstvách vnějších...

Alice Lenczewska

† Ano, ale s plným vědomím existence, jak jsi to nazvala, vnitřní vrstvy. To znamená tvého opravdového života se Mnou a ve Mně. Tam je ve skutečnosti tvoje místo už nyní. Po tom jsi toužila celý život. A poněvadž jsem tě stvořil

k vnitřnímu přebývání se Mnou, nechťela jsi a nemohla ses přizpůsobit světu.

To nebyla a není samota. To je touha přebývat se Mnou a skutečné, opravdové přebývání. Dříve neuvědomělé, ale teď už částečně poznané. Každá zkouška života toho, co dává svět, skončila porážkou, až jsi pochopila, že všechno poražené je zde skvrnou hříchu.

† Potřebuji tě další Moje ubohé děti. Jim je třeba pomáhat, je třeba je zachraňovat. Víš, co bude. Pomoc každého Mému zvolenému dítěti je a bude velmi cenná.

Nestěžuj si na své utrpení zde – je třeba je posvětit, abychom jiným pomohli získat život tam.

Cožpak ti musím připomínat příklad Mého života zde? Každý lidský život je povolán k tomuž. Jeho plná hodnota je rovněž taková. A plnost štěstí – bude uspokojením každé touhy – vyplývá z toho, udělat se svým životem to, co jsem Já učinil.

Buď si vědoma hodnoty, a bude ti lehčeji. Budeš se těšit, že tomu tak je, že se můžeš přičinit o budování Mého království. Důvěřuj a raduj se. Jsem s tebou.

Neděle 24. 8. 86, 0:40 h.

- Už se snad Tvoje slova proměňují ve skutečnost?

† Jsou skutečností ve chvíli, kdy je vyslovuji.

Slovo Boha je tělem.⁽¹⁾ Není žádné oddělení mezi slovem a jeho ztělesněním.

Všechno, co existuje, je z moci Slova. Skutečnost je slovem, a slovo skutečností. Představuje jednotu ve Mně i v čase, který vnímáš.

Není čas – všechno je ve Mně, a Já jsem věčnou současností.

Proto není zapotřebí starat se o zítřek. Zítřek není, ačkoliv pro lidi je.

Je jenom dnes – teď. Jenom to „teď“ je důležité.

Setkání se Mnou a kráčení za Mnou je to, co je v té chvíli – vždycky v té chvíli. Tehdy má rozměr nekonečna.

Nejsou prázdné sliby. A iluze týkající se budoucnosti. Věčné „nyní“ je Pravda. Není v něm místo na lež. Lež staví na čase. Živí se časem, který je preludem.

Smysly nejsou nástrojem poznávání Pravdy. To, co existuje v čase, se nemůže přiblížit k tomu, co je věčné.

Věčná Pravda se poznává věčnou duší.

Pokud zdokonalíš svou duši a využiješ ji při hledání Pravdy – budeš ji nacházet stále hojněji.

Čtvrtek 28. 8. 86, 22:30 h.

- Otče, pokud ke mně skutečně mluvíš, ozvi se.

† Kde je tvá víra, Mé dítě?

- Jak mám poznat, že to jsou opravdu Tvoje slova?

† Důvěřovat. Není jiná možnost.

- Je to se mnou špatné, Otče. Víím, že probíhá zápas o moji důvěru, a já jsem uprostřed. Nemám ke komu jít, aby mi pomohl.

† Musíš tu krizi překonat. Opírej se o modlitbu. Rozhodni se pro půst. Znič zbylé fotografie, jak jsi to slíbila. Neponechávej nic. Prober své věci a připrav je dát pryč.⁽²⁾

Nacházíš se v místě, které vyžaduje radikální činy a bezvýhradné dodržování slibů. Není možná žádná polovičatost.

- Prosím o slovo z Písma, které potvrdí, že je to Tvůj hlas. Nenechávej mě v té temnotě.

† Nedokázala jsi přijmout Mé světlo, když jsem ti je chtěl navrátit dnes v poledne. Jak je dokážeš přijmout nyní, když pohasíná tvoje důvěra?

- Ty, Otče, to můžeš udělat...

- Čí jsou ty pokřivené tváře, které se objevují kolem mne?

† Posmívají se tvé nerozhodnosti a tvému trápení. Chtějí ztížit rozmluvu a zvětšit tvůj neklid.

Zlí duchové využívají vždycky oslabení víry a důvěry. Podněcují tedy pochybnosti a znevažují smysl toho, co děláš a kam směřuješ.

Ztrácejí se, když tvoje víra vzrůstá a když jsi odhodlaná a rozhodná. Ničeho se neobávej, jsem s tebou a nedovolím, aby ti ublížili. Už jsou pryč. Důvěřuj, dítě. Jsem přečte s tebou. Učíš se.

Sobota 30. 8. 86, 0:40 h.

- Očistil jsi mne, Otče, z malomocnosti neklidu a pochybnosti. Děkuju Ti za Tvou dobrotu. Už je klid a je ticho, jako po bouři.

Mons. Martin David jmenován apoštolským administrátorem ostravsko-opavské diecéze

Dne 1. června 2020 byl pomocný biskup ostravsko-opavské diecéze Mons. Martin David jmenován apoštolským administrátorem „*sede plena et ad nutum Sanctae Sedis*“ téže diecéze dekretem Kongregace pro biskupy.

Úřad i status sídelního biskupa nadále zůstávají biskupu Františku Václavu Lobkowiczovi, tímto jmenováním však z něj bylo snato břemeno řízení diecéze. Záležitosti spojené s řízením diecéze se přesouvají na biskupa - apoštolského administrátora *sede plena et ad nutum Sanctae Sedis* Martina Davida.

Důvodem této výjimečné situace je skutečnost, že diecézní biskup František Václav Lobkowicz je „schopen vykonávat úřad pastýře jen s velkou námahou“. Opatření je tedy projevem pozornosti papeže Františka jak k místní církvi, tak k osobě biskupa Lobkowicze.

Apoštolský administrátor *sede plena et ad nutum Sanctae Sedis* (tato latinská slova znamenají, že se jedná o apoštolského administrátora diecéze ustanoveného z rozhodnutí Svatého stolce v situaci, kdy je diecézní biskup v úřadu) má všechna práva, pravomoci a povinnosti jako sídelní biskup, tedy úkol učit, vést a posvěcovat. Diecézní biskup František Václav Lobkowicz i nadále vykonává biskupský úřad v oblasti vyučování a posvěcování.

V této nestandardní situaci jsou kromě jiného pozastaveny výkony úřadů generálního vikáře a biskupských vikářů, jejich úřady však nejsou zrušeny. Apoštolský administrátor může jmenovat vlastního delegáta *ad omnia* (čili obecného delegáta), případně další delegáty, kterým svěří kompetence pro konkrétní oblasti nebo konkrétní území v diecézi. Kněžská rada stejně jako sbor konzultorů i nadále pokračuje ve výkonu svých úkonů až do vypršení stávajícího funkčního období.

Podle www.cirkev.cz

† Byla bouřka, a to veliká. Dopustil jsem ji, abych tě otužil a očistil.

Zůstávej v pokoji. Odpočiň si u Mne.

- Tak moc se změnilo v průběhu roku...

† Je ti čehokoliv líto?

- Ne. Ačkoliv jsem jistě mohla lépe využít času a možností, které jsi mi dával.

† Ničeho nelituj. Je to v pořádku. Tvoje těžkosti přinášejí plody. Důležité byly poslední dny.

Spadlo z tebe něco ze starého člověka. Bude ti teď lehčeji. Já teď budu léčit tvoje rozbolavělé srdce.

- Já i nadále nic před sebou nevidím a nic nevím.

† To je v pořádku. Já vidím všechno a vím všechno a jsem s tebou.

Ty nemusíš nic, protože Já konám všechno. Buď otevřená, vnímavá a připravená. Řeknu ti všechno, až bude třeba.

- Můj dobrý Bože... jak Ti děkovat?

† Poslušností, důvěrou.

Sobota 30. 8. 86, 9:30 h.

- Citím se jak hlemýžď, který vylezl z ulity a vyhodil ji. I já se hrnu pohybem slimáka, bezbranná a nahá. Nemá se kde ukrýt a nemá čím zakrýt tu bezbrannost...

† Před kým, Moje dítě?

Přede Mnou to není zapotřebí. Jsi v Mých dlaních a nezraním tě. Budu tě chránit před drsností světa. A nemusíš se plazit, protože tě ponesu, aby to bylo rychlejší a bezpečnější.

Neboj se. Doteky Mé lásky tě ochrání. Nepotřebuješ ulitu, kterou tak starostlivě zakrýváš svoji citlivost před světem. Ta skořápka tě oddělovala také ode Mne. Teď budu Já tvou jedinou ochranou a bude to lepší. Ta bezbrannost bude zaručovat přilnutí ke Mně. A Já to po tobě žádám a chci být tvým jediným ochráncem.

- Kolik je stupňů svěřeni se a odevzdání?

† Nekonečně mnoho. A pořád je třeba usilovat o to, aby byly stále dokonalejší.

Vidíš, to zničení fotografií je zničením skořápky, která tě oddělovala ode Mne a spojovala se světem a připoutávala k sobě samé.

Kromě toho ses přesvědčila, jak velký význam má čin, který je symbolem určitého záměru. Čin ve světě materiálním ztělesňuje úmysl - realizuje ho.

Je znamením smíření se Mnou v určité záležitosti. Tehdy Já vtěluji Svoji moc a tvoje slovo se stává tělem. Tvůj čin Mně darovaný způsobuje, že Já ti dávám to, co je obsahem úmyslu. Proto modlitba, která je záměrem, vyžaduje konání v materiálním světě.

A opačně: každý čin, každou situaci je třeba spojit a podřídit uvedenému záměru. Tehdy je všechno modlitbou a má neomezenou hodnotu.

Každé, i nejbanálnější skutečnosti života, se stávají budováním Mého království. Nejcennější jsou ty, které vyžadují těžkosti a sebezapření. Když vyžadují vzdát se vlastní lásky z ohledu na Mne.

Proto má v životě cenu volit to, co je těžší - z lásky ke Mně, a Mně to obětovat.

Ptala ses Mě kdysi, co Mi můžeš dát. Přece to, co je nejtěžší; to rezignování na sebe, to zapominání na sebe kvůli Mně. To pomáhání Mým dětem pro Mě. Tehdy skutečně v tobě budu Já a budeme spojeni v jedno.

Pomyslela sis, co z toho budeš mít - všechno. Všechno, co mám Já, budeš mít ty. A nebude se ti po Mně stýskat, protože nebude žádné odloučení.

- A já pořád nevidím možnost takového sjednocení s Tebou.

† Čím méně budeš vidět, tím budeš blíže. Ty nic nemusíš vidět. Zavři oči a přitul se do Mého náručí - jako dítě. Já udělám všechno. Copak to ještě nevíš?

Sobota 30. 8. 86, 23:25 h.

- Musím se modlit a užívat hodně slov?

† Ani ne. Tvé přirozenosti odpovídá mlčení a taková modlitba bude přirozenější. Naučila ses se Mnou rozmlouvat beze slov. Zůstávej v lásce a v odevzdanosti. To je bohatší a vyjadřuje víc, než pojmu slova, která jsou vždycky omezená.

- Co mám dělat, abych lépe plnila Tvou vůli?

† Zdokonaluj svou každodennost - všechny ty malé věci. Všechno dělej pro Mě s láskou a všechno přijímej rovněž pro Mě s láskou. Ve všem buď umírněná a se vším spokojená. Mým pokojem naplňuj srdce a Mým blahoslavenstvím se obklopuj. To tě bude chránit a ukazovat ti cestu.

Neděle 31. 8. 86, 9 h.

† Svatost je v každodennosti, ve snášení toho, co je malé a nenápadné. V děkování za to, co je nudné a namáhavé. Ve snášení lidí: jejich tíhnutí k nadvládně, jejich upovídánosti, jejich malichernosti, jejich výbušnosti. Rozvíjej v sobě rysy opačné a Moji lásku k nim - trpělivost a soucítění.

Dívej se na všechno z úhlu vidění potřeby pro Moje království, a ne ze strany vlastní záliby. Na každou svoji myšlenku, slovo, činnost hled' Mýma očima - je-li to prospěšné pro budování Mého království v srdcích lidí i ve tvém srdci.

Největší obětí je poctivé a svědomité plnění každodenních povinností, ochota a láska za každých okolností.

Neděle 31. 8. 86, 22:30 h.

- Dnes jsi mi dal porozumět, jak přijímat doporučení druhých - rovněž vynikajících znalců a svatých.

† Vždy ve světle tvé duchovnosti a tvých možností, které jsou výsledkem darů, jimiž jsem tě vybavil. Žádná dpo-

ručení se nemají přijímat mechanicky, a všechny se zohledněním tvé specifické cesty naznačené tvou individualitou.

Tehdy každé učení, dokonce i to nejextrémnější, obohacuje a nepobuřuje.

Každý člověk je jiný. Zážitky a rozvažování jednoho ne vždy mohou být používány druhým. O tom je třeba vědět a chápat to. Proto také není vhodné druhým vnucovat vlastní způsoby kontaktování se se Mnou.

Nemluvím o základních věcech, ale o jemnostech Mých soukromých setkání s každým z vás.

U každého to probíhá jinak, ačkoliv bývají podobnosti. Časté jsou také velké rozdíly. Je tedy zapotřebí tolerance a odstupu vůči druhým i usilovného hledání a objevování vlastního povolání a vlastní cesty. Počátečním bodem je rozeznání darů, jaké jsou v tobě uloženy. Dary: schopnosti, dovednosti, rysy psychické i fyzické, intelekt - určují způsob povolání a cestu, po které musíš jít, a způsob přibližování se ke Mně.

Každý má stejné šance, jak Mě najít a odevzdat se Mi, ačkoliv každý toho může dosáhnout vlastním způsobem. Každého vedu způsobem pro něho nejlepším. Každého беру z tohoto světa ve chvíli největšího přiblížení se ke Mně. Usiluji o to, aby každý přišel ke Mně s největším bohatstvím, jaké je pro něho možné.

Sobota 13. 9. 86, 24 h.

† Neměla by ses nikdy cítit samotná, protože taková nikdy nejsi. Bydlím a pobývám s tebou stále a nikdy tě neopustím.

Řekl jsem ti, že musíš být oporou pro lidi. Posílám ti je tedy, abys mohla svědčit o Mně.

Středa 8. 10. 86, 15:15 h.

- Toužím Ti zcela odevzdat svou vůli. Pomoz mi.

† Dělam to skrze každou situaci. Snaž se rozeznávat Můj hlas i Moji vůli a poslouchej ji.

Toužím po tom, abys Mi sloužila. Na tvé odevzdanosti záleží, co pro Mne bude možné. Mysli na Moji lásku, žij jí ustavičně.

Tvoje kontemplativní modlitba se musí rozšířit mimo ustanovený čas. Vlastně má trvat po celý den nepřetržitě. Také při vykonávání různých činností bys měla se

Mnou rozmlouvat, radit se, svěřovat se, naslouchat. A především každou činnost odevzdávat Mně a vykonávat pro Mne.

To je tvá cesta ke svatosti, a ne izolace a nečinné setrvání přede Mnou.

Svatost spočívající v odevzdávání své vůle Mně a v životě mezi lidmi, abys jim sloužila a svědčila o Mně, je těžší, avšak mnohem plodnější.

Pokud dovolíš, abych si sebou svobodně posluhoval, a s důvěrou budeš všechno snášet, bude to vlastně stav svatosti a sjednocení se Mnou.

Dnes už nepostačí modlitby – potřebné jsou živé oběti.

Jsou potřební lidé, kteří tak jako Já vydávají svůj život za spásu světa.

Říkalas Mi, že chceš spolu se Mnou jít cestou kříže. To je vlastně křížová cesta – tak vypadá dnes.

Na takovou cestu tě chci povolát, pokud budeš souhlasit. Já sám tě povedu, ukážu ti také lidi, kteří ti pomohou.

Zamysli se nad tím, zda Mi chceš odevzdat svůj život a svou vůli za Moje děti, kterým je třeba pomoci.

Středa 8. 10. 86, 22:30 h.

– Hodně věcí se událo najednou. Musím něco vybrat. Nevím co.

† Nebudeš vybírat ty. Odevzdej Mi tu záležitost. Vyberu sám a doprovodím tě tam, kde máš být. Neotálej. To je důsledek odevzdání tvé vůle Mně. Nepřemýšlej o tom, kde máš být – kde se budeš cítit lépe. To nemá žádný význam, důležitá je pouze Má vůle.

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska: *Świadectwo.*

Dziennik duchowy.

Wydawnictwo Agape sp. z o.o.,

Poznań, wydanie drugie zmienione, 2018.

Přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Jan 1,14.

⁽²⁾ Alice postupně přecházela k velice radikálnímu stylu života, žila ve stále větším ochuzení materiálním i duchovním před Pánem. Uzavřela svoji minulost, zničila fotografie a suvenýry z různých cest, zbavila se také množství materiálních věcí.

Hospodin je se mnou, nebojím se ... On je má síla a statečnost

Svědectví členky Čestné stráže Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

Už delší čas jsem věděla, že zdravotní problém, který jsem měla, se musí řešit operací. A já jsem to v sobě stále „dusila“, odkládala, lidsky jsem se bála. Ale poté, kdy jsem vše zcela odevzdala do Božích rukou, s úžasem jsem zírala, jak se postupně začaly „otevírat dveře“, na které jsem klepala.

Když jsem zaklepana na dveře ordinace, s úsměvem mě přivítala milá sestřička – chtěla jsem se jen zeptat, zda bych se mohla objednat ke konzultaci s lékařkou – a ona mi řekla, zda bych nechtěla jít hned, že lékařka má zrovna volno! A tak jsem šla. Při rozhovoru si lékařka plně získala mou důvěru a já pocítila, že za vším je Hospodin, kterému jsem vše odevzdala. Konečně jsem v srdci uvěřila, že On je stále se mnou a že se nemusím bát!

Při další návštěvě lékařka zvedla telefon, zjistila, kdy v nemocnici, kde ona sama také asistuje při operacích, je nejbližší volný termín, a padlo datum operace – pátek 4. 5. 2018, s nástupem do nemocnice ve čtvrtek. Já jsem otevřela svůj diář a svým „ano“ potvrdila souhlas s Božím plánem – první čtvrtek, první pátek, první sobota v nejkrásnějším mariánském měsíci máji... A tak jsem prožila noc před operací s Ježíšem v Getsemanské zahradě, další dny umírání i zmrtvýchvstání s Ježíšem na křížové cestě i na kříži upoutaná na lůžko, dny bolestí s Marií, Matkou Boží Sedmiboolestnou...

Týden předtím se mi ještě dostalo milosti prožít v Brně víkendovou duchovní obnovu *Modliteb matek* na téma „Krása a důstojnost ženy – uzdravení srdce“ vedenou Mary Shaw z Ameriky, jemnou a křehkou ženou, také životem náročně zkoušenou. Mluvila o potřebě stálého uzdravování srdce, jak Pán během života uzdravuje spirálovitě, leč někdy je to dlouhodobý proces. Děkovala jsem za tak mimořádnou duchovní přípravu na operaci, za přimluvné modlitby, za svátost pomazání nemocných.

A jak se mi dostalo odpovědi od Hospodina, že to opravdu byl jeho plán? Jsem

velkou ctitelkou Nejsvětějšího Srdce Ježíšova a od roku 2001 jsem členkou *Čestné stráže Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše*. Jednou z náboženských praktik našeho společenství je každoměsíční losování kartiček s texty rozjímání na téma Srdce Ježíšova. Toto losování a rozjímání nad textem se začalo praktikovat v roce 1863 v klášteře Navštívení Panny Marie v Bourg-en-Bresse sestrou Marií od Nejsvětějšího Srdce, která založila Stráž Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Těchto kartiček je 33 a vždy před prvním pátkem si jednu kartičku každý vylosuje. Že tyto krátké texty s rozjímáním o Srdci Ježíšově jsou pro nás ctitele Ježíšova Srdce „šité na míru“, může potvrdit ne jeden z nás. Například duše neklidná, prožívající nějaké trápení či bolest nalézá pokoj, útěchu a posilu, duše toužící po větší Boží blízkosti se rozhoří plamenem Boží lásky... Já jsem si na měsíc květen vytáhla kartičku s č. 12 a žasla jsem, když jsem četla: „*Duše obdarovaná Nejsvětějším Srdcem*“ ... *Ač jsem poníženy ubožák, Panovník přec na mě myslí. Tys má pomoc, vysvoboditel můj, neotálej už, můj Bože! (Ž 40,18)* ... Nebylo co dodat! ... A slovo na kartičce č. 22 na červen? – „*Duše uzdravená skrze Nejsvětější Srdce*“ ... *On vkládal ruce na každého z nich a uzdravoval je! (Lk 4,40)* – *jdi za Božským Lékařem, běž za Ježíšem. Ukaž mu své rány, trápení duše, nepokoj srdce ... tak rovněž bolestí svého těla. Říkej mu s velikou pokorou a prostotou: „Pane, ten, kterého máš rád, je nemocen.“ (Jan 11,3)* *A pak všechno beze zbytku odevzdej Spasiteli, jak se odevzdává dítě péči své starostlivé maminky. Nejsvětější Srdce neodolá té dětině důvěře. Půjdu – říká – a uzdravím tě (Jano). Ó nebeský Lékaři, dej balzám na mé rány. Ty jsi v dobrotivosti nesmírný, v obdarování bez konce...*

Tak úžasný je Bůh, který mě tolik miluje a který mi skrze Nejsvětější Srdce Ježíšovo a Neposkrvněné Srdce Mariino tolik dal a stále dává...

Jana
ctitelka Nejsvětějšího Srdce
Ježíšova a Mariina

Nejkrásnější květ ráje (8)

MATKO SPASITELOVA

PANNA MARIA,
SPOLUVYKUPITELKA LIDSKÉHO
POKOLENÍ

„Neboť jsi nešetřila svůj život, když byl ponížěn náš rod, ale zažehnala jsi naši zkázu tím, že jsi kráčela přímou cestou před naším Bohem.“ (Jdt 13,20)

Člověk po pádu ze své původní přirozenosti se dědičným hříchem stal otrokem ďábla a kořistí smrti. Avšak Bůh se nad ním smiloval a ve své nekonečné dobrotě slíbil ho z této bídy vysvobodit a obnovit jeho stav milosti, ve které ho stvořil.

Proto seslal svého Syna na zemi, aby se stal člověkem, a tak mohl svou krví vykoupit lidstvo z otroctví hříchu a přijmout nás za adoptivní syny a dědice věčného života. Takto anděl také zjevil Josefovi důvod pozeňnaného Mariina stavu a přikázal mu, aby dítě, které se narodí, pojmenoval Ježíš; jméno, které znamená Spasitel, „neboť,“ dodává, „spasí svůj lid z jeho hříchů“ (Mt 1,21). A když Ježíš přišel na tento svět, andělé zvěstovali narození Spasitele lidstva. (srov. Lk 2,11)

Pane Ježíši, můj Spasiteli a můj Bože, buď pozeňnaný, že jsi mě vysvobodil ze smrti. Kéž tvé svaté Jméno navždy zůstane vtisknuto hluboko v mém srdci, aby vždy bylo pro mě zárukou spásy.

* * *

Tak jako Bůh stvořil člověka bez pomoci jakéhokoliv stvoření, mohl jej také sám spasit. Avšak jeho vůlí bylo, aby jeho Neposkrvněná Matka spolupracovala na tomto velikém díle, a proto je spojena s dílem našeho vykoupění.

Ježíš nás vykoupil tím, že se daroval jako výkupná oběť svému Otci. Za naši spásu se nejenom modlil, ale i sám sebe vydal, aby trpěl všechna utrpení a muka, která byla způsobena společným úsilím lidí a démonů. Obětoval se, a to až k smrti na kříži.

A jak se Panna Maria podílela na našem vykoupění? Nejprve tím, že se uskutěčnilo skrze její horlivé modlitby a vroucí touhu tajemství Vtělení; pak tím, že po souhlasu stát se Matkou Slova dala Bohu

naši lidskou přirozenost; a konečně tím, že obětovala Ježíše věčnému Otci jako oběť zadostiučinění a spolu s ním snášela všechna protiventství, aby byly usmířeny tresty za naše hříchy.

Proto je povinností každého křesťana mít soucit s bolestmi, které Panna Maria trpěla spolu s Ježíšem v díle vykoupění: „Nikdy nezapomínej, co vytrpěla tvá matka.“ (Sir 7,27) Ne pouze láska, ale také spravedlnost nás vybízí, abychom se podíleli na bolestech Matky Boží, neboť jsme to my, kvůli kterým trpěla.

Šťasten je ten, jehož zbožnost ho pobízí nejen vzdát úctu Panně Marii pro její velikost, ale také v sobě chová soucit s jejími bolestmi: může tak získat podíl na drahocenném daru vykoupění.

Kéž obdržíme, ó Panno Maria, spásu skrze rány Ježíše Krista!

* * *

Je naší svatou povinností vzdávat Panně Marii věrné díky, neboť spolupracovala s Ježíšem na díle spásy.

Ctnostná Ester se vystavila nebezpečí smrti, aby zachránila izraelský lid; čistá Judit vzdorovala armádě Holoferna, aby zachránila město Betulii; Panna Maria se obětovala s Ježíšem ne pro jedno město anebo jeden národ, ale pro celý svět.

V našich aktech úcty, v našich prožitcích a díkůčinění nezapomeňme spojit našeho Spasitele a jeho Matku, neboť je to Panna Maria, které – po Ježíši – vděčíme za naši spásu. V Ježíšovo utrpení a v Mariiny bolesti Bůh vložil veškerou naši naději spásy.

Je tedy spravedlivé, že nazýváme Pannu Marii Spoluvykupitelkou lidského rodu a tak ji také uctíváme. Je to ten nejvznešenější titul, který jí můžeme dát, neboť v sobě zahrnuje všechny milosti, za něž jí vděčíme jako své Matce. Je to završení jejího zvláštního předurčení, hlavní motiv jejího neposkrvněného početí, zdroj její nedostizné slávy.

PŘÍKLAD - SV. ALFONS
MARIA DE LIGUORI

Svatý Alfons Maria de Liguori si zasloužil být zmíněn jako jeden z největších

ctitelů Panny Marie. Od svého mládí měl ve zvyku postit se v sobotu k její cti a nenechal uplynout ani jeden den, aby nenavštívil její oltář, kde jí prokazoval zvláštní úctu a lásku. Poté, co se rozhodl opustit svět a zasvětit se zcela službě Bohu, chtěl toto rozhodnutí potvrdit odevzdáním svého meče na oltář Panny Marie Milosrdné, a tím veřejně uznat, že se rozhodl dát celý svůj život do služeb této slavné Královny nebe a země.

Krátce poté, co byl vysvěcen na kněze, začal šířit úctu k Panně Marii a vzdával jí čest nesčetnými horlivými úkony a mluvil o ní se všemi, které potkal. Kázal rád o vznešenostech Panny Marie a jejích ctnostech, a tuto službu konal s takovou horlivostí a dokonalostí, že často z jeho tváře vyzařovalo podivuhodné světlo. Zvláště měl také něžnou úctu k bolestem Matky Boží. Vroucně soucetil s hořkými bolestmi, které prožila při Ježíšově utrpení, a nesmírně si přál, aby se i ostatní v duchu přidali k bratrskému soucitu k té, která je pravou Spoluvykupitelkou lidského rodu.

Ve svém kázání Alfons nikdy nezapomněl připomenout věřícím mocnou ochranu Panny Marie, její vlídnost v přijetí hříšníků a její mateřskou pomoc zvláště v hodině smrti. A toto konal k velikému užítku duší, takže často se hříšníci obrátili ze svých neřestí. Aby se jeho učení dostalo k velkému počtu věřících, napsal několik zbožných knih, ve kterých vyzdvihl vznešenosti nebeské Matky a zdůraznil všem křesťanům důležitost úcty k ní. Zavedl také zbožný zvyk kázání na misiích o milosrdenství Panny Marie, a to vždy mělo mocný účinek na věřící.

Po dlouhém životě, který prožil zcela pro dobro duší, sv. Alfons vydechl naposledy v devadesátém roce svého života 1. srpna 1787.

MODLITBA

Ó Panno Maria, která jsi provázela neoddelitelně Ježíše na díle našeho vykoupění, prosím Tě, přimluv se svou mocí u svého Syna, aby jeho nezměrné utrpení, které pro mě podstoupil, nebylo nadarmo, ale abych mohl najít v jeho svatých ranách veškerou svoji útěchu v tomto životě a věčnou spásu v hodinu své smrti. Amen.

PANNO NEJMOUDŘEJŠÍ

CTNOST MOUDROSTI PANNY MARIE

„Panno nejmoudřejší, kam jdeš, jasná jako úsvit dne? Dcero sionská, ty jsi celá krásná, nádherná jak měsíc, zářící jako slunce.“ (Antifona k Magnificat o slavnosti Nanebevzetí Panny Marie)

Cílem člověka, pro který byl stvořen, je věčná blaženost v patření na Boha tváří v tvář. Tohoto cíle musí člověk dosáhnout svojí zásluhou; musí tedy směřovat své konání tak, aby bylo vždy zaměřeno k Bohu. Je tedy zřejmé, že moudrost, která spočívá právě v tomto směřování našich činů k našemu poslednímu cíli, je obzvláště nutná.

Pokud je tedy obecně vzato nesnadné dobře uspět v tomto životě, dochází k tomu zejména, když nedbáme toho, proč jsme zde na světě, a že to je to jediné, čeho je třeba. (srov. Lk 10,42) Není potřeba získat tituly a bohatství, ani si užít všechna potěšení, pokud nedosáhneme nakonec věčné blaženosti.

Je to právě moudrost, která nás chrání proti tomuto velkému zlu. Tato ctnost nám připomíná učení Ježíše Krista a jeho apoštolů, abychom následovali jejich rady a naučení. Nechává nás to obezřetné v obtížích, které potkáváme: pomáhá nám to předvídat hrozící nebezpečí, v kterém naše ctnost může být přemožena; jinými slovy, vždy nám před našima očima uchovává cíl, pro který jsme stvořeni.

Pane, „dej mi poznat můj konec, ... ať zvim, jak jsem křehký.“ (srov. Ž 39,5)

* * *

Mezi ctnostmi, které září s větší krásou v životě Panny Marie, musíme jistě zmínit moudrost.

Byla to moudrost, která slavnou Pannu uchovávala před unáhleností; byla to stejná ctnost, která ji pobízela vždy hledat radu u svého nebeského Ženicha ve všech okolnostech jejího života, aby s rozvahou zhodnotila všechny motivy svého konání, aby rozhodla v tichosti o cestě, kterou měla jít, a následovala ve všech svých činech světla rozumu a víry.

S jak horlivou péčí chtěla Panna Maria vědět v okamžiku zvěstování, jak se může uskutečnit Boží vůle i její slib čís-

Svatá Faustyna Kowalská zařazena do římského kalendáře

„Papež František se rozhodl, že vyhoví žádostem a přání pastýřů, věřících laiků, jakož i sdružení věřících, a po zvážení vlivu spirituality sv. Faustyny v různých částech světa ustanovil, že jméno sv. Marie Faustyny (Heleny) Kowalské bude vepsáno do obecného římského kalendáře a jako nezávazná památka se bude připomínat 5. října,“ čteme v dekretu vydaném Kongregací pro bohoslužbu a svátosti k 18. 5. 2020.

Sestra Faustyna byla svatořečena Janem Pavlem II. v roce 2000 a na celém světě inspirovala Boží lid ke

vzývání Božího milosrdenství a jeho důvěryhodnému dosvědčování v životě věřících, vysvětluje dekret podepsaný prefektem zmíněné kongregace, kardinálem Robertem Sarahem, a jejím sekretářem, arcibiskupem Arthurem Roche.

V závěru se dodává, že památka sv. Faustyny bude nyní zanesena do všech kalendářů a liturgických knih. Zvláštní texty, které ji budou doprovázet, mají být přeloženy jednotlivými biskupskými konferencemi a publikovány po schválení Kongregací pro bohoslužbu a svátosti.

Podle

www.vaticannews.va/cs.html

toty! Jak byla vždy poslušná v následování Božího vnuknutí!

Když nalezla svého Syna v chrámě, s jakou pokorou protkanou mateřskou láskou se otázala Ježíše, proč se jim ztratil; a když dostala odpověď, jak nad tou odpovědí rozvažovala a „uchovávala vše v srdci“! (srov. Lk 2,51)

Byla to moudrost, která ji dovedla ke starosti o druhé na svatbě v Káně, a když uslyšela od Ježíše, že jeho hodina ještě nepřišla, tatáž ctnost ji inspirovala, aby služebníkům na svatbě dala tuto moudrou radu: „Všechno, co vám řekne, to učiňte.“ (Jan 2,5)

Vezmi si příklad z Panny Marie, má duše, pro své konání. Je to tato rada inspirovaná moudrostí, která jediná ti může darovat věčný život.

* * *

Stejně jako je tady duchovní moudrost, je zde také tělesná moudrost. Ta první vede k životu, ta druhá ke smrti: „Touhou těla je smrt,“ říká sv. Pavel (Řím 8,6). Duchovní moudrost rozjímá o všech ostatních morálních ctnostech a čistém světle, které řídí, inspirují a formují její skutky. Tělesná moudrost je naopak doprovázena nesčetnými neřestmi, které duši kazí a připravují ji věčnou zkázu.

Prvním oddenkem tělesné moudrosti je lstivost, která je doprovázena lží a podvodem. Lstivost způsobuje přetvářku a podvod, kterými zlí lidé usilují o svůj prospěch; ve skutečnosti si však kopou jámu, aby do ní padli.

Ó, jak velkou hodnotu má moudrost čistých Božích dětí, která je upřímná! Sjednocuje obezřetnost hada a nevinnost holubičky; jako spolehlivá loď, která nese bezpečně námořníka podél skály i v mělčině do přístavu věčného odpočinku.

PŘÍKLAD - SV. JAN DAMAŠSKÝ

Přestože Bůh ve svých neproniknutelných soudech dopouští, aby zde v průběhu staletí pronikly bludy a pronásledování Církve, neopomijí také seslat světce, kteří nám dávají příklad ve ctnostech, aby obhájili svou milovanou nevěstu Církev a uchránili svatý poklad zjevené pravdy i za cenu své krve.

V 8. století zde byla sekta heretiků, kteří slovem i skutkem fanaticky nenáviděli úctu ke svatým obrazům a tvrdili, že je to modlářství a pověra. Následně také ničili jakékoliv sochy nebo svaté ikony, a byli tak nazváni „ikonoklasté“, což znamená „ničitelé obrazů“.

V těchto těžkých podmínkách se Bohu líbilo, aby povstalo několik moudrých a svatých mužů naplněných vírou a odvahou, kteří oponovali tomuto hanebnému znesvěcení a potvrdili pravdu a oprávněnost úcty, která se vzdávala svatým obrazům. Mezi nimi musí být jistě zmíněn sv. Jan Damašský, nazvaný po městě Damašek v Sýrii, kde se narodil. Tento světec nebojácně kázáním i psaným dílem ubránil katolické učení o úctě obrazů Krista a svatých. Dokázal, že tato úcta není v rozporu s Písmem svatým ani s Tradicí.

Avšak jeho horlivost byla příčinou nesmiřitelné nenávisti císaře Lva III. Syrského, který přikázal prefektovi Damašku, aby usekl Janovi pravou ruku, která se provinila, jak to císař viděl, obranou modlářského kultu.

Světec tento krutý trest přijal s heroickou odvahou a měl radost, že něco může trpět pro čest Ježíše a Panny Marie. Pak se s velkou horlivostí odevzdal blahoslavené Panně, své Matce a patronce, jejíž čest ubránil v uctívání svatých obrazů s tak vřelou rozhodností. A tato laskavá Královna vyslyšela jeho modlitby a hle! Způsobila, že useknutá ruka byla zázračným zásahem opět připojena k tělu takovým způsobem, jako by nikdy nebyla useknuta. Takto se Panna Maria odvděčí těm, kteří horlí pro její čest a kteří svou důvěru vkládají pod její ochranu.

Svatý Jan Damašský zemřel naplněn milostmi v roce 956 a byl prohlášen učitelem Církve.

MODLITBA

Ó Maria, Panno nejmoudřejší, Tvůj život byl orientován vždy tak, že ve všech svých skutcích jsi nikdy nehledala nic jiného, než abys potěšila Boha. Ziskej pro nás od svého Syna tohoto ducha rady a nebeské moudrosti, abychom při hledání jen toho, co je vůle Boží, mohli dosáhnout našeho posledního cíle. Amen.

(Pokračování)

A. M. LÉPICIER: The Fairest Flower of Paradise. London 1922. Str. 96-107

Zdroj: <https://archive.org/details/FairestFlowerOfParadise1922/page/n4/mode/2up>

Přeložila -hš- (Redakčně upraveno)

Podivuhodný život Mariam Baouardy (1846-1878) - 1. část

Překvapení

Září 1995. V souvislosti se služební cestou jel pan Antakli do Carjacu, aby se tam setkal s vedoucí jednoho starobince, která ho upozornila na sestru Myriam.

„Dobrý den, pane Antakli, jste přesný, to je u orientálců vzácné,“ řekla mi s mílým úsměvem, jako by mě znala odedávna.

Podíval jsem se na ni překvapeně: „Dobrý den, sestro! Ale odkud víte, že jsem orientálec?“

Stává se zřídka, aby partneři v rozhovoru znali původ mého jména. Setkal jsem se s řeholnicí, která, jak se zdá, znala velmi dobře Svatou zemi. To mám důvěru!

„Ano, narodil jsem se v Aleppu v Sýrii a můj rod patří k prvním křesťanům, kteří byli evangelizováni Petrem, učedníkem Kristovým, v Antiochii. Koncem 19. století se můj dědeček usadil za otomanské vlády v Aleppu, velkém městě v severní Sýrii, a tak se stalo jméno původu mým příjmením.“

„Slyšel jste o mladé karmelitce z Palestiny, Marii Baouardy, která poté, co byla nejprve v Kongregaci sester sv. Josefa od Zjevení, zemřela ve 33 letech v betlémském Karmelu jako sestra Marie od Ukřižovaného Ježíše?“

„Ne,“ odpověděl jsem jí. „Přesto znám velmi dobře tuto kongregaci, založenou sv. Emilií de Vialar v Tarnu u Gaillacu. Víte určitě, že se v roce 1856 čtyři z jejich sester usadily v Aleppu, aby založily náboženský institut pro výchovu mladých dívek. Později vzniklo oddělení lékařské první pomoci a pak nemocnice, která existuje dodnes. Jmenuje se Špitál sv. Ludvíka a je vedený devíti řádovými sestrami, které stále patří ke Kongregaci sester sv. Josefa od Zjevení.“

„Já sama také patřím k této kongregaci,“ dodala ředitelka „a dojíám mne, že tak dobře znáte poslání naší zakladatelky.“

„Vaše sestry se zapletly do osudu mojí matky a do mého osudu. Moje matka se narodila v Adaně, blízko Antiochie. Její otec byl zavražděn Turky, její matka zemřela starostmi a nedostatkem. Její sest-

ra dvojice byla usmrcena při svém narození. Moje matka uprchla před masakry a našla útočiště v Aleppu..., ve Špitálu sv. Ludvíka, kde byla zaměstnána jako zdravotní sestra, než potkala mého otce. O několik let později jsem v osmi letech onemocněl velmi těžce tyfem. Lékaři byli bezmocní, protože neexistovala antibiotika. Když jsem ale byl ve Špitálu sv. Ludvíka, zachránily mne modlitby mých rodičů a vašich sester!

Sestra Marie od Ukřižovaného Ježíše

Nikdy jsem nezapomněl, za co vám vděčím, a naše dnešní setkání je pro mne znamením Prozřetelnosti. Připomíná mi moje rodné město a zemi mého původu, tuto třikrát svatou zemi. Také já bych se chtěl s vámi rozdělit o ty milosti, které trvají skrze dvě mladé ženy v Damašku a v Aleppu.“

„Znáte obě osobně?“ ptala se ředitelka.

„Ano, od roku 1982. Sleduji pozorně ty mnohé události kolem Myrny a Marietty a rád bych napsal knihu o těchto událostech.“

Popíši vám několika slovy ty události, jichž jsem byl svědkem, a poznamenám si s radostí váš trvalý zájem, zvláště o Mariettu a její charisma. Později pochopím, že existuje určitá podobnost mezi těmi-

to dvěma orientáčkami, které pocházejí obě ze skromných poměrů a byly povolány k neočekávanému dílu v plné pokoře. Jsou to zdrženlivé a diskrétní služebnice Pána, nástroje jeho svatě vůle.

„Můj pane, moje intuice mi říká, že podivuhodný život Mariam Baouardy vás nadchne. Jsem si jistá, že bude jednou svatořečena. Napište proto také o ní..., hodí se to!“

* * *

Dne 17. května 2015, když jsme čekali v Římě na Svatopetrském náměstí na Svatého otce, přišla mi po 20 letech po mém setkání v Carjacu na mysl slova vedoucí toho starobince.

Ve žhnoucím slunci jsme tam stáli, moje paní a já, abychom se zúčastnili svatořečení „Kedisse“, té malé arabské svěťice. Ví sám Bůh, jaké místo zaujala Mariam Baouardy v mém životě od toho 8. září 1995. Svazky listin s vědeckými výpověďmi, potvrzená svědectví, přicházely ke mně, aniž bych po nich pátral. Sbírká dokumentů, důkazů a částečných důkazů o „podivuhodném životě sestry Marie od Ukřižovaného Ježíše, karmelitky s bílým závojem, která zemřela 26. srpna 1878 v Karmelu v Betlémě v pověsti svatosti“.

Až do konce mi dodávala Prozřetelnost trpělivě diskrétní podněty a nikdy mi nedala ztratit nit, která mě spojovala s malou Palestinkou... až do té podivné cesty na Sicílii, kde na mne znovu čekala, aby mě poslala do Říma, na Svatopetrské náměstí, kde jsem se konečně rozhodl následovat intuici řeholnice od sester sv. Josefa od Zjevení, která byla tenkrát vedoucí starobince v Carjacu.

První roky v Palestině

Mariam Baouardy se narodila 5. ledna 1845 v Abellinu, malé vesnici v Galileji, asi 20 km od Nazareta. Její rodiče, Georg a Mariam Baouardy, byli Libanonci, východní řeckokatoličtí křesťané melchitského obřadu. Její otec byl malý řemeslník, vyráběl pudřenky. Prožil mnoho obtíží, než se usadil v Abellinu. Neprávem ho obvinili z vraždy, které se nedopustil. Strávil více než jeden rok ve vězení, tak jako otec Bernardetty Soubirousové, kterého obvinili z krádeže.

Jeho žena Mariam přivedla na svět 12 dětí, všechno chlapce, kteří zemřeli ješ-

tě v kojeneckém věku. Přes všechny tyto zkoušky si Baouardovi nezoufali a rozhodli se, že půjdou pěšky 170 km do Betléma, aby tam v jeskyni Matky Boží přednesli svá přání a učinili slib: Když Madona vyslyší jejich přání mít děvčátko, bude se jmenovat Mariam, a když bude mít tři roky, obětují Matce Boží svíce, která bude mít stejnou váhu jako dítě. (Tehdy to byla opravdu oběť, protože pro tuto rodinu byla spojena s obtížemi.)

O několik měsíců později bylo jejich přání vyslyšeno. Narodila se Mariam a potom ještě Boulos (Pavel). Radost manželů trvala krátce. Georg a Mariam Baouardy zemřeli už rok poté a zanechali dva sirotky, které od sebe lidé oddělili. Malého Boulose přijala teta z matčiny strany. Bydlela blízko Akry. Mariam zůstala v Abellinu a přišla k zámožnému strýci, který ji přijal do domu, kde byla stejně milována jako všechny ostatní děti v domě. Svěho bratra Boulose už nikdy neviděla, z čehož se nikdy nevzpamatovala.

O jejím neklidném dětství se toho ví málo, kromě toho, že Mariam vyhledávala samotu a měla zálibu v přírodě, zvláště v květinách a ptácích. To se dá vysvětlit mimořádnou polohou tohoto místa, v němž prožila první roky svého života. Abellin byl vystavěn na pahorku, tam se nacházely pohledné zříceniny (zdi, sloupy) z židovsko-aramejské epochy, mnoho starých studen a hrobů. Na sever se rozkládá masiv Hebronu, na východ kopce Tiberiady, na jih rozsáhlá rovina a na západ záliv Haify, kde se třpytí Středozemní moře. Jsou tam vodní prameny, které

Kláster karmelitek v Betlémě, založený sestrou Marií

zavlažují zahrady a vinohrady, zeleninu, obilí, všechno bujně roste. Jemná duše Mariam komunikovala s krásou, která ji obklopovala.

Její pohled na přírodu je pohledem tvora ke Stvořiteli a má svůj základ v něm. Její výchova v melchitském obřadu jí dala po-

cítit, že to světlo je Lesk, Láska, Moc a Život. Je to Bůh. Je to Duch Svatý. V liturgii melchitské církve je Ježíš Slunce a Mariam užívala ve svých básních často tento obraz. Je obklopen palmami a olivovníky. Mariam ve svých vizích uvádí později tyto svaté stromy, které jsou zmiňovány ve všech biblických zprávách. Nesmíme zapomenout na ptáky, posly, případně Božské vtělení, nebo ještě lépe na velikou touhu stát se holubicí, aby dospěla ke svému Milovanému nebo mohla být přinesena jemu jako oběť. Ve svém dětství v Galileji čerpá Mariam bez konce svá nadání. Ona, nevzdělaná, maluje a vyšívá slovy přírodu a krajinu v nekonečném dialogu, tvůrčím způsobem a brilantně, fantasticky a barevně, poeticky a lyricky, podobně jako v žalmech, které zpívali ve starém Izraeli.

Různé jedinečné příhody vyprávěly pravdivě někteří svědkové. Vyprávějí, že jednou dali Marii ptáčky, které velmi naivně umyla. Zemřeli před jejíma očima a ona je pochovala v zahradě svého strýce, když najednou uslyšela vnitřní hlas, který jí říkal: „Tak zanikne všechno... Jestliže chceš darovat své srdce, zůstanu s tebou vždycky!“ Tato slova, která vyslechla, zůstala navždy vtištěna do duše této Galilejky.

Mariam měla ve svém pokoji ikonu Matky Boží. Uctívala Marii tolik, že nepřešel žádný den, aby ikonu neozdobila květinami. Prosila vroucně Marii, aby jí pomohla co nejdříve přistoupit k prvnímu svatému přijímání, ale místní farář to odmítal kvůli jejímu mládí. Její tvrdošíjnost nakonec zvítězila, když jednou využívala nepozornosti pana faráře a přijala svoji první Hostii!

Podle výpovědi z jejího okolí měla Mariam už brzy zvláštní milosti. Vypráví se, že svého strýce varovala před otravou rybou... Nikdo tomu nevěřil, ale objevili při kuchání v žaludku velké štiky zmiji!

Jednou chtěl jeden tajemný mnich, který procházel kolem, vidět všechny děti v domě. Mariam vyhověla poustevníkovi, který na ni položil své ruce. Tiše ji dlouhou chvíli pozoroval a řekl pak významně jejímu strýci: „Prosím vás, starejte se zvláště o toto dítě. Chraňte ji a pečujte o ni! Chraňte ji a pečujte o ni!“

(Pokračování)

*Z Maria heute 4/2017 přeložil -mp-
(Redakčně upraveno)*

Pondělí 22. 6. 2020

6:05 Bol som mimo: Ján Kolár **7:05** Zapomenuté Čako **7:25** V pohorách po horách (77. díl): Šostýnské vrchy – Podbeskydská pahorkatina **7:35** Jak potkávat svět (51. díl): S Rúženou Děckou a jejími žáky **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Příroda kolem nás: surikata a labuť **9:35** Outdoor Films s Jarmilou Štukovou (14. díl): Srdcem i kamerou v rozvojových zemích světa **11:15** Od slunéčka do tmy: Tisúvek **11:25** Sedmihlášky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** První křesťané: Byzanc – Nový Řím **13:25** Venezuela – Ženy nahore **14:00** Ovečky: JAN KRÁTIL [L] **14:35** Cesta k andělům (87. díl): Pavel Štěpánek – hispanista a historik umění – I. část **15:25** Kambodža pohledem zblízka **15:55** V souvislostech **16:15** Noční univerzita: Kateřina Lachmanová – Povolání ke službě **17:35** Můj chrám: Kateřina Koubová, šéfredaktorka Katolického týdeníku, kostel Povýšení svatého Kříže v Karvině. **18:00** Živě s Noe [P] **18:20** Sedmihlášky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **18:25** Od slunéčka do tmy: Poklad na Matinkách [P] **18:40** Vezmi a čti: Červen 2020 [P] **19:00** Hluboké nedorozumění na Mohelnickém dostavníku [P] **19:25** Putování po evropských kláštřech: Modlitba v tichu **19:50** Přejeme si... **20:05** Dům ze skla? [L] **21:10** ARTBITR – Kulturní magazín (94. díl): Dvořák na Sionu [P] **21:20** Filipíny – SILSILA – Ve spojení s Všemohoucím **21:55** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (157. díl): Galerie tradic **23:20** Čas pro Malawi **0:05** Post Scriptum **0:15** Věrní Kristu **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 23. 6. 2020

6:05 Má vlast: Šumperk **6:55** Pod lampou **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V souvislostech **9:45** Poselství svatých: Johanka z Arku **9:55** Muzikanti, hrajte **10:30** Rozumět internetovým dětem **11:15** Od slunéčka do tmy: Poklad na Matinkách **11:25** Sedmihlášky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Benedikt XVI. – S úctou k pravdě **13:40** V pohorách po horách (77. díl): Šostýnské vrchy – Podbeskydská pahorkatina **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k andělům (88. díl): Pavel Štěpánek – hispanista a historik umění – II. část **15:10** Mezi pražci (88. díl): Červen 2020 **16:00** Kulatý stůl: Víra v Česku na vyměření? **17:30** Návrat orla skalního do české přírody **18:00** Živě s Noe [P] **18:20** Sedmihlášky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **18:25** Od slunéčka do tmy: Sýkora **18:35** Animované biblické příběhy: Král se stal sluhou **19:00** Arbitráž **19:30** Zpravodajské Noeviny: 23. 6. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Buon giorno s Františkem [L] **20:55** Terra Santa News: 17. 6. 2020 **21:15** Řeckokatolický magazín [P] **21:30** Živě s Noe **22:10** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry: Ohromný zástup svědků: Společenství svatých **23:10** Má vlast: Uherský Brod **0:25** Post Scriptum **0:35** Umění sklářských mistrů **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 24. 6. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 23. 6. 2020 **6:25** Poníky, Poníky **7:10** Noční univerzita: Kateřina Lachmanová – Povolání ke službě **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:25** Hlubinami vesmíru s dr. Ondřejem Pejchou, 2. díl **11:10** Od slunéčka do tmy: Sýkora **11:20** Sedmihlášky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

z kaple Telepace [L] **12:50** Dům ze skla? **14:00** SIGNÁLY AWARDS 2020 [L] **14:35** Cesta k andělům (89. díl): Jitka Chalánková – lékařka a politička **15:30** Súdán: Sen naděje **16:00** Zpravodajské Noeviny: 23. 6. 2020 **16:20** Vezmi a čti: Červen 2020 **16:35** Benin – cesta návratu **16:50** Cvrlikání (79. díl): Pranic **18:00** Živě s Noe [P] **18:20** Sedmihlášky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **18:25** Od slunéčka do tmy: Janíček Poturčenec **18:35** Naše Horní Lideč **19:30** Terra Santa News: 24. 6. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Adorace [L] **21:10** Vietnam [P] **21:30** SIGNÁLY AWARDS 2020 **22:05** Noční univerzita: Anselm Grün OSB – Práce s emocemi [P] **23:00** Generální audience papeže Františka **23:25** První křesťané: Byzanc – Nový Řím **0:00** Post Scriptum **0:10** Princ, který si vybral Dona Boska **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 25. 6. 2020

6:05 Terra Santa News: 24. 6. 2020 **6:25** Outdoor Films s Ninou a Peterem Csonkovými (90. díl): S freestyle kajakem na stupně vítězů **7:55** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry: Ohromný zástup svědků: Společenství svatých **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Kouzlo strun **9:35** Kulatý stůl: Víra v Česku na vyměření? **11:10** Sedmihlášky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **11:15** Od slunéčka do tmy: Janíček Poturčenec **11:25** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Má vlast: Šumperk **13:35** Generální audience papeže Františka **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k andělům (90. díl): Ladislav Havel – rektor Mendelovy univerzity **15:30** Historie a současnost Matice svatohostýnské **16:00** Zpravodajské Noeviny: 23. 6. 2020 **16:20** Muzikanti, hrajte **16:55** V pohorách po horách (77. díl): Šostýnské vrchy – Podbeskydská pahorkatina **17:10** Putování Modrou planetou: Austrálie **18:00** Živě s Noe [P] **18:20** Sedmihlášky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **18:25** Od slunéčka do tmy: Obrázek na díle **18:30** Dokonalá radost **19:00** Večeře u Slováka: 13. neděle v mezidobí [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 25. 6. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Letem jazzem (10. díl): Pořad nejen pro milovníky jazzu... [L] **21:20** V pohorách po horách (4. díl): Kriván **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Pod lampou [P] **0:15** Post Scriptum **0:25** Zpravodajské Noeviny: 25. 6. 2020 **0:45** Světově známé výšivky z Cífera **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 26. 6. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 25. 6. 2020 **6:25** Velehradská zastavení, díl 4. – Slavení východní liturgie **6:35** Na pořadu rodina (12. díl): Kdo si počká, ten se dočká... **7:40** Můj chrám: Daniel Raus, kostel sv. Tomáše v Praze na Malé Straně **8:05** První křesťané: Byzanc – Nový Řím **8:40** Vezmi a čti: Červen 2020 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** ARTBITR – Kulturní magazín (94. díl): Dvořák

na Sionu **9:30** Ukrajina – Nádherné svědectví sester z Ukrajiny **10:05** Výpravy do divočiny: Zachraňme slony **11:10** Sedmihlášky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **11:15** Od slunéčka do tmy: Obrázek na díle **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Zpravodajské Noeviny: 25. 6. 2020 **13:10** Se salesiány na jihu Madagaskaru: Boží lid **13:35** Hluboké nedorozumění na Mohelnickém dostavníku **14:00** Ovečky: PŘEJEME KRÁSNÉ PRÁZDNINY **14:30** Barberbieni **15:25** Filipíny – SILSILA – Ve spojení s Všemohoucím **16:00** Buon giorno s Františkem **16:55** Šajtar: Třebovický koláč 2018 **17:35** Vitáže v kapli Ducha Svatého **18:00** Živě s Noe [P] **18:20** Sedmihlášky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **18:25** Klaunský pohádkový kuffík (1. díl): O ješitnosti **18:32** Mladí salesiánští misionáři 2017 – Argentina – Mapučové [P] **18:50** Missio magazín: Červen 2020 **19:50** Přejeme si... **20:05** MFF Strážnice 2020 [L] **22:10** Jak potkávat svět (64. díl): S Jaroslavem Wykrentem **23:35** Poletuchy: Na skok do Trenčína **0:20** Kulatý stůl: Ekologie **1:50** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 27. 6. 2020

6:05 Hrdinové víry (1. díl): P. Ignác Stuchlý **7:05** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (157. díl): Galerie tradic **8:30** Ovečky: JAN KRÁTIL **9:00** Sedmihlášky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **9:05** Animované biblické příběhy: Král se stal sluhou **9:35** Můj chrám: Kateřina Koubová, šéfredaktorka Katolického týdeníku, kostel Povýšení svatého Kříže v Karvině **10:00** Mše svatá z kostela Navštívení Panny Marie, Horní Police [L] **11:30** Příroda kolem nás: surikata a labuť **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou **14:10** Terra Santa News: 24. 6. 2020 **14:30** Rura na Folkových prázdninách [P] **15:00** MFF Strážnice 2020: Verbuňk [P] **16:00** Živě s Noe **17:00** Víra do kapsy: Papež blízký lidem **17:15** V pohorách po horách (78. díl): Vítkovská vrchovina [P] **17:25** Věk reformy: Západní schizma [P] **18:00** Outdoor Films s Viktorií Lörinczovou a Tomášem Vaňourkem (91. díl): Cesta jako žádná ze sta [P] **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** MFF Strážnice 2020 [L] **22:10** Kdo chce být milován? **23:40** Letem jazzem (10. díl): Pořad nejen pro milovníky jazzu... **0:50** Jezuitské redukce v Paraguayi **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 28. 6. 2020

6:05 Řeckokatolický magazín **6:25** Myanmar: Na stejné cestě **6:55** Biblická studna **8:00** Muzikanti, hrajte **8:35** Živě s Noe **9:45** Večeře u Slováka: 13. neděle v mezidobí **10:15** ARTBITR – Kulturní magazín (94. díl): Dvořák na Sionu **10:30** Mše svatá [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne [P] **13:25** Outdoor Films s Viktorií Lörinczovou a Tomášem Vaňourkem (91. díl): Cesta jako žádná ze sta **15:00** MFF Strážnice 2020 [L] **16:30** U Pastýře: hostem dramatik Karel Steigerwald **17:35** Ovečky: PŘEJEME KRÁSNÉ PRÁZDNINY **18:05** Sedmihlášky (34. díl): Když začne skřivánek **18:10** Animované biblické příběhy: Ježíšova modlitba **18:45** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry: Oheň Jeho lásky: Modlitba a život Ducha **19:30** Příroda kolem nás: pes hyenový a havran polní **19:50** Přejeme si... **20:05** Poveda **22:10** G. Donizetti: Messa di Gloria e Credo: Podzimní festival duchovní hudby 2015 **23:20** V souvislostech **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** Buon giorno s Františkem **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 22. 6. o 20:15 hod.:

Prečo, otče? (Prečo sa modlíme k svätým?)

Vo Svätom písme Ježiš hovorí: „Ja som cesta, pravda a život. Nik nepríde k Otcovi, iba cezo mňa.“ Prečo sa potom modlíme ku rôznym svätým? Nestačí sa modliť k Ježišovi?

Utorok 23. 6. o 16:30 hod.:

Etiópia – choďte a učte všetky národy (dokument)

Otec Isaiiah z Kene sa venuje etiópskym kmeňom obývajúcim pohraničné oblasti so Sudánom a Keňou. Týchto ľudí nie je veľa a v minulosti bývali utláčaní alebo využívaní ako otroci. Otec Isaiiah sa s nimi len krôčik po krôčiku snaží nadviazať priateľstvo.

Streda 24. 6. o 9:45 hod.:

Biskupská vysviacka zo Spišskej Kapituly

Priamy prenos biskupskej vysviacky Jána Kuboša za pomocného biskupa Spišskej diecézy.

Štvrtok 25. 6. o 22:35 hod.: Katechéza

Don Jozef Luscoň SDB: Christus vivit.

Piatok 26. 6. o 17:30 hod.:

Moja misia magazín

Misia je podľa mladej laickej misionárky Ingrid Königovej životným štýlom. V relácii Moja misia magazín prezradila, ako sa zrodilo jej misijné povolanie i to, že samotnej misii na Hondurase predchádzala niekoľkotýždňová príprava. Moderuje sr. Hermana Matláková.

Sobota 27. 6. o 20:30 hod.:

Svätý Peter 1/2 (film)

Písal sa rok 33 a v Jeruzaleme sa odohrávali udalosti spojené s Ježišom z Nazareta. Peter bol jeho najvernejší učeník, no v kritickom momente zlyhal. Ťaží ho to, ale musí sa ujať úlohy viesť a budovať rastúcu Cirkev.

Nedeľa 28. 6. o 21:00 hod.:

Medzi nebom a zemou

Psychologička Daniela Čechová nám v dnešnej relácii prezradí mnoho zaujímavostí o adlerovskej psychológii. Dozvieme sa aj, aký má vplyv na vývoj ľudskej osobnosti poradie súrodencov v rodine. Moderuje Marián Gavenda.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

20. – 27. ČERVNA 2020

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 21. 6.		PO 22. 6.		ÚT 23. 6.		ST 24. 6.		ČT 25. 6.		PÁ 26. 6.		SO 27. 6.	
Antifona	1136	1262	1150	1278	1166	1295	1396	1570	1197	1329	1213	1346	1666	1883
Žalm	784	883	783	881	783	881	783	881	784	883	784	883	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	1136	1263	1151	1279	1166	1296	1396	1570	1198	1330	1213	1346	1666	1883
Antifony	1137	1264	1151	1279	1167	1296	1397	1570	1198	1330	1214	1347	1229	1364
Žalmy	1137	1264	1152	1280	1167	1297	813	914	1199	1331	1214	1347	1229	1364
Krátké čtení a zpěv	1140	1267	1155	1283	1170	1300	1397	1571	1201	1334	1217	1351	1668	1885
Antifona k Zach. kantiku	701	791	1155	1284	1170	1300	1397	1571	1202	1334	1218	1351	1669	1886
Prosby	1140	1268	1155	1284	1171	1300	1398	1571	1202	1334	1218	1351	1655	1886
Závěrečná modlitba	701	791	1393	1566	1171	1301	1398	1572	1202	1335	1218	1352	1656	1888
Modlitba během dne:														
Hymnus	1141	1269	1156	1285	1172	1301	1264	1402	1203	1335	1219	1353	1233	1369
Antifony	1142	1269	1157	1285	1172	1302	1398	1572	1204	1336	1219	1353	1234	1369
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1265	1403	1204	1336	1219	1353	1234	1370
Krátké čtení	1144	1271	1159	1288	1175	1305	1399	1572	1206	1338	1221	1356	1236	1372
Závěrečná modlitba	701	791	1159	1288	1175	1305	1398	1572	1206	1339	1222	1356	1236	1372
Nešpory:														
SO 20. 6.														
Hymnus	1132	1258	1145	1273	1160	1290	1394	1567	1400	1573	1207	1340	1223	1358
Antifony	1133	1259	1146	1274	1161	1290	1395	1568	1400	1574	1208	1341	1224	1358
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1161	1291	1751	1971	1761	1982	1209	1341	1224	1359
Kr. čtení a zpěv	1135	1261	1149	1277	1164	1294	1395	1568	1400	1574	1211	1344	1226	1361
Ant. ke kant. P. M.	700	790	701	791	1164	1294	1395	1569	1401	1575	1211	1344	1227	1361
Prosby	1135	1261	1149	1277	1165	1294	1395	1569	1401	1575	1211	1345	1227	1362
Záv. modlitba	701	791	701	791	1393	1566	1396	1569	1398	1572	1212	1345	1227	1362
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1238	1374	1242	1379	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení

Neděle 21. 6. – 12. neděle

v mezidobí

1. čt.: Jer 20,10–13
 Ž 69(68),8–10.14+17.33–35
 Odp.: 14c (*Vyslyš mě, Bože, ve své veliké lásce!*)
 2. čt.: Řím 5,12–15
 Ev.: Mt 10,26–33

Pondělí 22. 6. – nezávazná památka

sv. Paulína Nolánskeho nebo sv. Jana Fishera a Tomáše Mora

1. čt.: 2 Král 17,5–8.13–15a.18
 Ž 60(59),3.4–5.13–14
 Odp.: 7b (*Pomoz, Bože, svou pravici a vyslyš nás!*)
 Ev.: Mt 7,1–5

Úterý 23. 6. – ferie

1. čt.:
 2 Král 19,9b–11.14–21.31–35a.36
 Ž 48(47),2–3a.3b–4.10–11
 Odp.: srov. 9d (*Bůh dává věčné trvání svému městu.*)
 Ev.: Mt 7,6.12–14

večer:

1. čt.: Jer 1,4–10
 Ž 71(70),1–2.3–4a.5–6ab.15ab+17
 Odp.: 6b (*Od klína mé matky byls mým ochráncem.*)
 2. čt.: 1 Petr 1,8–12
 Ev.: Lk 1,5–17

Středa 24. 6. – slavnost Narození

sv. Jana Křtitele
 1. čt.: Iz 49,1–6
 Ž 139(138),1–3.13–14ab.14c–15
 Odp.: 14a (*Chválím tě, že jsem vznikl tak podivuhodně.*)
 2. čt.: Sk 13,22–26
 Ev.: Lk 1,57–66.80

Čtvrtek 25. 6. – ferie

1. čt.: 2 Král 24,8–17
 Ž 79(78),1–2.3–5.8.9
 Odp.: 9bc (*Pro slávu svého jména, Bože, vysboď nás!*)
 Ev.: Mt 7,21–29

Pátek 26. 6. – ferie

1. čt.: 2 Král 25,1–12
 Ž 137(136),1–2.3.4–5.6
 Odp.: 6a (*Ať se mi jazyk přilepí k patru, když na tebe nevzpomenu.*)
 Ev.: Mt 8,1–4

Sobota 27. 6. – nezávazná památka

sv. Cyrila Alexandrijského nebo sobotní památka Panny Marie
 1. čt.: Pláč 2,2.10–14.18–19
 Ž 74(73),1–2.3–4.5–7.20–21
 Odp.: 19b (*Nezapomínej natrvalo na život svých chudých!*)
 Ev.: Mt 8,5–17

OSOBNOST NAŠÍ CÍRKVE - JOSEF VLČEK

VÍRA SE MUSÍ ZALÉVAT MODLITBOU • JOSEF VLČEK - ŽIVOT A DÍLO
Mgr. Jaroslava Krejčí • Úvod Mgr. Daniel Dehner

Tato brožurka vychází k 100. výročí narození Josefa Vlčka. Představuje muže, který za všech okolností, jež přineslo bouřlivé 20. století, spoléhal na Boží vůli a ochranu Panny Marie. Snažil se, aby vše, co konal, sloužilo k oslavě Boha. Ať už to bylo založení Matice cyrilometodějské, vydávání náboženských knih, služba v Mariánském kněžském hnutí, šíření „Světla“ skrze časopis *Světlo* atd. Čtenář se také seznamuje s myšlenkami a vzpomínkami Josefa Vlčka, které pronesl v televizních a rozhlasových pořadech. Brožurka je poděkováním Josefu Vlčkovi za to, jak i za cenu mnohých útrap a těžkostí neochvějně bránil svou víru a šířil Kristovo evangelium.

Matrice cyrilometodějská s. r. o.
Brož., 124x189 mm, 48 stran, 58 Kč

ha obsahuje nejen poselství, ale také životopis Josefy Menéndez. Vyšlo s církevním schválením.

Matrice cyrilometodějská s. r. o. • 3. vydání
Brož., A5, 104 stran, 82 Kč

AKATHIST K SVATÉMU JANU NEPOMUCKÉMU

Námět Mons. Milan Hanuš • Autor Tomáš František Král

Akathist k sv. Janu Nepomuckému přibližuje svatojánskou legendu ve stylu východní křesťanské poetiky. Představuje sv. Jana nejen jako prvomučedníka zpovědního tajemství, ale také jako patrona dobrého jména církve Kristovy a její jednoty proti zvláště mocných. Jako „svatý na mostě“ však může být nyní vnímán i jako ochránce mostu mezi křesťanským východem a západem.

Brož., A6, 28 stran, 50 Kč

AKATHIST K SV. ZDISLAVĚ

Námět Mons. Milan Hanuš • Autor Tomáš František Král

Akathist k sv. Zdislavě přibližuje osobu světice ve stylu východní křesťanské poetiky. Svatá Zdislava vystupuje v akathistu především jako žena vyvolená Bohem za ochránkyni důstojnosti lidského života a přimluvkyni v nemocích a souženích. Akathist však navíc zdůrazňuje, že Zdislavina obětavá láska k nemocným vyvěrá z niterné lásky k vlastní rodině. Neboť právě láska mateřská činí ze Zdislavy skutečnou matku nezištné pomoci. Je to tedy srdce manželky a matky, které používá Bůh jako nástroj svého tajemného milosrdenství a soucitu.

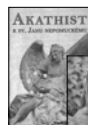
Brož., A6, 28 stran, 50 Kč

PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

POSELSTVÍ NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA SVĚTU
Kolektiv dle pramenů

Služebnice Boží sestra Josefa Menéndez měla v minulém století podobná zjevení jako v 17. století sv. Markéta Marie Alacoque. V poselství, které Spasitel sdělil sestře Josefě, je osvětlena hodnota životodárného spojení s Kristem. Kristus jí ukázal, co může učinit láska z nejnepatrnějších skutků, když se spojí s ním a jeho zásluhami. Kni-

Obě brožurky vyšly s laskavou podporou Kolegiální kapituly Všech svatých na Hradě Pražském, Rytířského řádu Křižovníků s červenou hvězdou a Ekumenického institutu Edmunda Schlinka.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matrice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

2019/12030

TZ

Matrice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc